

## ‘ઐન્દ્રસ્તુતિયતુર્વિંશતિકા’\*

આજે વિદ્વાનો સમક્ષ સ્વોપજ્ઞ ટીકા સહિત ઐન્દ્રસ્તુતિયતુર્વિંશતિકા ધરીએ છીએ, જેના કર્તા ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય શ્રીમાન યશોવિજયોપાધ્યાય છે. તેઓશ્રી માટે આજ સુધીમાં ઘણું લખાયું છે, છતાં હજુ ઘણું લખવું શેષ રહે છે. પરંતુ અત્યારે તેને લગતી તૈયારી ન હોવાથી તે બાબતથી વિરમી માત્ર સ્તુતિઓને અંગે જ અહીં કાંઈ લખવાનો ધરાદો છે.

અત્યારે આપણા સમક્ષ ૬૬ કાવ્યપ્રમાણુ યમકાલંકારમયી જે સ્તુતિયતુર્વિંશતિકાઓ વિદ્યમાન છે, તે સૌમાં રચનાસમયની દૃષ્ટિએ આચાર્ય અપ્પભટ્ટિકૃત સ્તુતિયતુર્વિંશતિકા પ્રથમ છે અને યશોવિજયોપાધ્યાયકૃત અંતિમ છે. અત્યારે નીચે પ્રમાણેની સ્તુતિયતુર્વિંશતિકાઓ જોવામાં આવે છે :

૧. સ્તુતિયતુર્વિંશતિકા

આચાર્યઅપ્પભટ્ટિ<sup>૧</sup> મુદ્રિત

૨. ”

શોભનમુનિ<sup>૨</sup> ”

\* મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીકૃત ‘ઐન્દ્રસ્તુતિયતુર્વિંશતિકા’ની (પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર, સં. ૧૯૮૪) પ્રસ્તાવના.

૧ આચાર્ય અપ્પભટ્ટિ પાંચાલ (પંચાલ) દેશનિવાસી હતા. તેમના પિતાનું નામ અપ્પિ, માતાનું નામ ભટ્ટિ અને પોતાનું નામ સુરપાલ હતું. તેમણે સાતમે વર્ષે દીક્ષા લીધી હતી. માતા-પિતાની પ્રસન્નતાને માટે તેમનું નામ અપ્પ-ભટ્ટિ રાખવામાં આવ્યું હતું. તેમનું મુખ્ય નામ ભદ્રકીર્તિ હતું. ગુરુ આચાર્ય સિદ્ધસેન હતા. કન્નેજના રાજા આમરાજે તેઓને યાવજીવ મિત્રરૂપે અને મરણ સમયે ગુરુ તરીકે સ્વીકાર્યા હતા. ‘ગઉડવહો’ મહાકાવ્યના કર્તા મહાકવિ શ્રીવાક્ષપતિરાજને પાછલી અવસ્થામાં પ્રતિબોધ કર્યાનું પણ કહેવામાં આવે છે. તેમનો જન્મ સંવત ૮૦૦, ભાદ્રપદ તૃતીયા, રવિવાર હસ્તનક્ષત્ર; દીક્ષા ૮૦૭ વૈશાખ શુકલ તૃતીયા; આચાર્યપદ ૮૧૧ ચૈત્ર વદિ ૮; સ્વર્ગવાસ ૮૬૫ આવણ શુદ્ધિ ૮ સ્વાતિનક્ષત્ર. એમણે તારાગણનામનો ગ્રંથ રચ્યો છે, જે અત્યારે મળતો નથી.

“ મદ્રકીર્તિર્મત્યાશાઃ કીર્તિસ્તારાગણાધ્વના ।

પ્રમા તારાધિપસ્યેવ શ્વેતામ્બરશિરોમણે ॥ ૩૨ ॥ ” તિલકમઞ્જરી, પૃ. ૪

આમનું વિશેષ ચરિત્ર જાણવાની ઇચ્છાવાળાએ પ્રભાવકચરિત્ર, ઉપદેશરત્નાકર આદિ ગ્રંથો જોવા.

૨. શોભનમુનિ મહાકવિ ધનપાલના લઘુ ભાઈ થાય.

|                             |                          |   |
|-----------------------------|--------------------------|---|
| ૩. સ્તુતિયતુર્વિંશતિકા      | મેરુવિજયગણિ <sup>૩</sup> | „ |
| ૪. „                        | યશોવિજયોપાધ્યાય          | „ |
| ૫. „ (અપૂર્ણ <sup>૪</sup> ) | અજ્ઞાત <sup>૫</sup>      | „ |

૨૭ થી ૩૯ કાવ્ય અગર શ્લોકપ્રમાણુ યમકાલંકારમયી ૬ સ્તુતિયતુર્વિંશતિકાઓ નીચે પ્રમાણેની મળે છે :

|                        |                                             |
|------------------------|---------------------------------------------|
| ૧. સ્તુતિયતુર્વિંશતિકા | ૨૯ શ્લોક. કવિચક્રવર્તી <sup>૭</sup> શ્રીપાલ |
| ૨. „                   | ૨૭ કા. સોમપ્રભાચાર્ય <sup>૮</sup>           |
| ૩. „                   | ૩૯ શ્લોક. ધર્મધોષસૂરિ <sup>૯</sup> મુદ્રિત  |
| ૪. „                   | ૨૮ કા. „                                    |

૩. મેરુવિજયગણિ વિજયસેનસૂરિના રાજ્યમાં થયા છે. તેમના ગુરુનું નામ આનન્દવિજયગણિ હતું.

૪. આ ચતુર્વિંશતિકાની પ્રારંભની સાત જ સ્તુતિઓ (૨૮ કાવ્ય) “દાદાસાહેબની પૂજા” આદિ પુસ્તકોમાં છપાઈ છે; પાછળની મળતી નહીં હોય એમ લાગે છે.

૫. આ પાંચ સ્તુતિયતુર્વિંશતિકા સિવાયની ૯૬ કાવ્યપ્રમાણુ આંચલિક કલ્યાણસાગરસૂરિકૃત પણ એક મળે છે, પરંતુ તે યમકાલંકારમયી ન હોવાથી તેની અહીં નોંધ લીધી નથી.

૬. આ સ્તુતિઓમાં ૨૪ પદ્ય પ્રત્યેક તીર્થંકરની સ્તુતિરૂપ હોય છે, અને ત્રણ પદ્ય અનુક્રમે સર્વ જિનસ્તુતિ, જ્ઞાનસ્તુતિ તથા શાસનાધિષ્ઠાતૃદેવતાની સ્તુતિરૂપ હોય છે, જે દરેક તીર્થંકરની સ્તુતિના પદ્ય સાથે જોડીને જોડવાનાં હોય છે. કેટલીક ચતુર્વિંશતિકામાં ૨૭ કરતાં વધારે પદ્ય છે તેનું કારણ માત્ર એટલું જ છે કે, તેમાં મંગલાચરણ કે કર્તૃનામગર્ભ કાવ્ય અથવા બન્ને સામેલ હોય છે. જેમાં ૨૯ કરતાં વધારે પદ્ય છે, તેમાં શાશ્વત જિન, સીમંધર આદિ જિનોની સ્તુતિનાં પદ્ય પણ સામેલ છે એમ જાણવું.

૭. કવિચક્રવર્તી શ્રીપાલ પ્રાગ્વાટસાતીય (પોરવાડ) હતા. તેમના પિતાનું નામ લક્ષ્મણ હતું. તેઓ ગુર્જરેશ્વર સિદ્ધરાજના બાળમિત્ર હતા. તેમને સિદ્ધરાજ ‘કવીન્દ્ર’ તથા ‘ભ્રાતઃ’ એ શબ્દોથી જ સંબોધતા. તેઓ પ્રતાપશક્તિ હતા. વડનગરના કિલ્લાની પ્રશસ્તિમાં પોતે અને નાભેયનેમિદ્રિસંધાન કાવ્યમાં આચાર્ય હેમચંદ્રે આપેલ “एकाहनिष्पन्नमहाप्रबन्धः” એ વિશેષણથી તેમણે કોઈ મહાન ગ્રંથની રચના અવસ્ય કરી છે; પરંતુ અત્યારે તો આપણને તેમની કૃતિના નમૂના તરીકે પ્રસ્તુત ચતુર્વિંશતિકા અને વડનગરના કિલ્લાની પ્રશસ્તિ જ જોવા મળે છે. નાભેયનેમિદ્રિસંધાનકાવ્યને આ કવિચક્રવર્તીએ જ શોધેલ છે. સિદ્ધરાજના અધ્યક્ષપણા નીચે થયેલ વાદિદેવસૂરિ અને કુમુદ્યંદ્રાચાર્યના વાદ સમયે તેઓ સભામાં હાજર હતા. તેમના પુત્ર સિદ્ધપાલ તથા પૌત્ર વિજયપાલ પણ મહાકવિ હતા. આ સૌનો વિસ્તૃત પરિચય મેળવવા ઇચ્છનારે શ્રીમાન જિનવિજયજી સંપાદિત દ્રૌપદીસ્વયંવરનાટકની પ્રસ્તાવના જોવી.

૮. સોમપ્રભાચાર્ય મહારાજ કુમારપાલદેવના સમયમાં અને તે પછી પણ વિદ્યમાન હતા. તેમણે સૂક્તમુક્તાવલી, સુમતિનાથચરિત્ર, કુમારપાલપ્રતિબોધ, શૃંગારવૈરાગ્યતરંગિણી, શતાર્થીવૃત્તિ આદિ ગ્રંથો રચ્યા છે.

૯. ધર્મધોષસૂરિ કર્મગ્રંથાદિ પ્રસિદ્ધ સમર્થ ગ્રંથોના પ્રણેતા તથા દેવેન્દ્રસૂરિના શિષ્ય હતા. તેમણે ચૈત્યવન્દન ભાષ્યની સંધાચારનામની ટીકા, આદ્યજીવકલ્પ, સમવસરણ, યોનિસ્તવ, કાલસત્તરિ આદિ ગ્રંથો રચ્યા છે.

|     |                                           |                                       |         |
|-----|-------------------------------------------|---------------------------------------|---------|
| ૫.  | સ્તુતિચતુર્વિંશતિકા                       | ૩૦ શ્લો. જિનપ્રભસૂરિ <sup>૧૦</sup>    |         |
| ૬.  | „                                         | ૨૮ કા. „                              | મુદ્રિત |
| ૭.  | „                                         | ૨૬ શ્લો. ચારિત્રરત્નગણિ <sup>૧૧</sup> |         |
| ૮.  | „                                         | ૨૬ કા. „                              |         |
| ૯.  | „                                         | ૨૬ કા. ધર્મસાગરોપાધ્યાય <sup>૧૨</sup> |         |
| ૧૦. | „                                         | ૨૭ કા.                                |         |
| ૧૧. | „ (યમકરહિત પ્રાકૃત )                      | ૨૭ આર્યા                              |         |
| ૧૨. | શાશ્વતજિનચુત વિહરમાન—<br>જિનચતુર્વિંશતિકા | ૨૭ કા.                                | મુદ્રિત |

ઉપર નોંધ લીધી તે સિવાયની અન્ય સ્તુતિચતુર્વિંશતિકાઓ હોવી જોઈ એ, પણ અત્યાર સુધીમાં જે જે દૃષ્ટિપથમાં આવી છે તેની જ નોંધ માત્ર આ સ્થળે કરી છે. અહીં આપેલ સૂચીમાંની લગભગ ઘણીખરી ઋપભાદિ વીરપર્યન્ત જિનની તેમ જ યમકાલંકારમયી છે.

આથી ઇતર અદ્ય પ્રમાણમાં જ જોવામાં આવે છે, જેની નોંધ પણ ઉપર લીધી છે. ભિન્ન ભિન્ન આચાર્યાદિૃત પર્વતિથિમાહાત્મ્યગર્ભિત, તીર્થમાહાત્મ્યગર્ભિત તેમ જ તીર્થકરોની છૂટક સ્તુતિઓ યમક પાદપૂર્તિરૂપ તથા સામાન્યજન્દરૂપ ઘણા જ વિરતીર્ણ પ્રમાણમાં ઉપલબ્ધ થાય છે.

આ સર્વ ચતુર્વિંશતિકાઓમાંની અગર છૂટક કોઈ પણ ચાર પદ્યની સ્તુતિ દેવવન્દનમાં કાર્યોત્સર્ગ કર્યા પછી અવશ્ય બોલવાની હોય છે. તેમાં નીચે પ્રમાણેના અર્થોધિકારો-વિષયો હોય છે અથવા હોવા જોઈ એ :

૧૦. આચાર્ય જિનપ્રભ ખરતરગચ્છીય હતા. તેઓશ્રીએ સંદેહવિપોષધિ, વિધિપ્રપા, વિવિધતીર્થ-કલ્પ આદિ અનેક ગ્રંથો રચ્યા છે. સ્તવ-સ્તુતિ-સ્તોત્રકાર તરીકે તો તેઓનું સ્થાન સૌ કરતાં જંચું છે. તેમણે તપા શ્રી સોમતિવ્રક્ષસૂરિને શિષ્ય-પ્રશિષ્યોને બહુવાર માટે એકીસાથે સાત સો સ્તોત્ર બેટ આપ્યાં હતાં. પ્રત્યહં નવીન સ્તોત્રની રચના કર્યા પછી જ ભોજન લેવું એવી તેમની પ્રતિજ્ઞા હતી—

“ પુરા શ્રીજિનપ્રભસૂરિભિઃ પ્રતિદિનનવસ્તવનિર્માણપુરઃસરનિરવદ્યાહારગ્રહણાભિગ્રહવદ્ભિઃ પ્રત્યક્ષપદ્માવતીદેવીવચસાઽમ્યુદયિનં શ્રીતપાગચ્છં વિભાવ્ય ભગવતાં શ્રીસોમતિલકસૂરીણાં સ્વશૈક્ષ-શિષ્યાદિપટનવિલોકનાદ્યઃ થયમકશ્લેષ-ચિત્ર-ચ્છન્દોવિશેષાદિનવનવમઙ્ગીસુભગાઃ સપ્તશતીમિતાઃ સ્તવા ઉપદીકૃતા નિજનામાઙ્કિતાઃ ॥ ”

સિદ્ધાન્તાગમસ્તવાવચ્છરિપ્રારમ્ભે ॥

૧૧. ચારિત્રરત્નગણિ તપા સોમસુન્દસૂરિના શિષ્ય હતા. તેમણે જ્ઞાનપ્રદીપ, ચિત્રકૂટવિહારપ્રશસ્તિ આદિની રચના કરી છે. તેઓ વિક્રમની પંદરમી-સોળમી સદીમાં વિદ્યમાન હતા.

૧૨. ધર્મસાગરોપાધ્યાય વિજયદાનસૂરિના શિષ્ય અને પ્રસિદ્ધ આચાર્ય હીરવિજયસૂરિના ગુરુભાઈ હતા. તેઓશ્રીએ ગચ્છાન્તરીઓને પરાસ્ત કરવા માટે અનેક સમર્થ અને પ્રમાણબૂત ગ્રંથોની રચના કરી છે. તેમની કૃતિઓમાં જંબૂદ્વીપપ્રત્નપિટ ટીકા, કલ્પકિરણાવલી, હરિયાવલીપદ્મત્રિશિકાસટીક, પદ્યુપણા-દશશતક, પ્રવચનપરીક્ષા, પોડશકીવૃત્તિ, ઔઘિકમતોત્સવટીપિકા, તપાગચ્છીયપદ્માવલી આદિ મુખ્ય છે.

અહિગયજિણ પઢમ થુઈ, વીઆ સવ્વાણ તઈઅ નાણસ્સ ।

વેયાવચ્છગરાણં, ઉવઓગત્યં ચઉત્ય થુઈ । ૫૨ ॥

દેવવન્દનભાષ્ય ॥

અર્થાત—પ્રથમ સ્તુતિમાં વિવક્ષિત કોઈ એક તીર્થ કરની સ્તુતિ, બીજામાં સર્વ જિનોની સ્તુતિ, ત્રીજામાં જિનપ્રવચનની અને ચોથીમાં વૈયાવૃત્યકર દેવતાઓનું સ્મરણ.

ઉપર જે સ્તુતિયતુર્વિંશતિકાઓની સૂચિ આપવામાં આવી છે તે પૈકી શોભનમુનિકૃત યતુર્વિંશતિકાના અનુકરણરૂપ આપણી પ્રસ્તુત યતુર્વિંશતિકા છે એમ તેની સાથે સરખાવતાં સ્પષ્ટ રીતે તરી આવે છે. આ અનુકરણ છન્દ, અક્ષંકાર, વિશેષણ, ભાવાર્થ આદિ અનેક રીતે કરવામાં આવ્યું છે, એટલું જ નહિ, પણ કેટલેક સ્થળે તો વાક્યનાં અને પદનાં પદો પણ નહિ જેવો ફેરફાર કરીને જેમનાં તેમ ઉપાધ્યાયજીએ આહરી લીધાં છે. જે આપણે બરાબર તારણ કાઢીએ તો લગભગ ચોથો ભાગ જેટલી સ્તુતિઓ એવી જ નજરે પડે કે જેમાં શોભનસ્તુતિમાં આવતાં કેટલાંએક વિશેષણો માત્ર શાબ્દિક ફેરફાર કરીને લીધેલાં છે. બેકે છન્દ અને અક્ષંકાર માટે કોઈનો દાવો ન જ હોઈ શકે, છતાં શોભન મુનિએ જે સ્તુતિ માટે જે છન્દ અને યમકાક્ષંકારનો જે ભેદ પસંદ કર્યો છે તેને જ ઉપાધ્યાયજી પસંદ કરે એ ઉપરથી એટલું તો કહી શકાય કે, તેઓત્રી સમક્ષ શોભનમુનિકૃત સ્તુતિઓ જ મુખ્યત્વે આદર્શરૂપ છે. આ પ્રકારની પસંદગીથી ઉપાધ્યાયજીને યમકાક્ષંકારમયી સ્તુતિના નિર્માણમાં તેમ જ શોભનસ્તુતિનાં પદ-વાક્ય-વિશેષણોના આહરણમાં કેવી સુગમતા થઈ છે, એ નીચેનાં ઉદાહરણો પરથી સમજી શકાશે :

કાવ્ય

પાદ

|    |                                                                                       |     |
|----|---------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| ૮૩ | ૧ જલવ્યાલવ્યાઘ્રજ્વલનગજરુગ્ધનયુધો                                                     | શો॰ |
| ૮૪ | ૧ ગજવ્યાલવ્યાઘ્રાનલજલસમિદ્વન્ધનરુજો                                                   | એ॰  |
| ૪  | ૩ પાયાદ્વઃ શ્રુતદેવતા નિદધતી તત્રાવ્જકાન્તી ક્રમૌ                                     | શો॰ |
| ૪  | ૨-૪ સૌભાગ્યાશ્રયતાં હિતા નિદધતી પુણ્યપ્રભાવિક્રમૌ                                     | એ॰  |
| ૭૨ | ૧ યાઽત્ર વિચિત્રવર્ણવિનતાત્મજપૃષ્ઠમધિષ્ઠિતા                                           | શો॰ |
| ૭૨ | ૧-૨ ચક્રધરા કરાલપરવાતવલિષ્ઠમધિષ્ઠિતા પ્રભા-<br>સુરવિનતાતનુભવપૃષ્ઠમનુદિતાપદરં ગતારવાક્ | એ॰  |
| ૧૭ | ૧ સુમતે સુમતે ૧૮-૪ વિભવાઃ વિભવાઃ                                                      | શો॰ |
| ૧૭ | ૧ સુમતિ સુમતિ ૧૭-૪ વિભવં વિભવં                                                        | એ॰  |
| ૨૪ | ૧ ગાન્ધારિ વજ્રમુસલે જયતઃ સમીર                                                        | શો॰ |
| ૨૪ | ૩ ગાન્ધારિ વજ્રમુસલે જગતી તવાસ્યાઃ                                                    | એ॰  |
| ૩૭ | ૧ જયતિ શીતલતીર્થકૃતઃ સદા                                                              | શો॰ |
| ૩૭ | ૧ જયતિ શીતલતીર્થપતિર્જને                                                              | એ॰  |
| ૭૩ | ૧ નુદંસ્તનું પ્રવિતર મલ્હિનાથ મે                                                      | શો॰ |
| ૭૩ | ૧ મહોદયં પ્રવિતનુ મલ્હિનાથ મે                                                         | એ॰  |
| ૬૬ | ૧ વ્યમુચ્છક્રર્વાતિલક્ષ્મીં.                                                          | શો॰ |
| ૬૬ | ૩ વિગણિતચક્રર્વાતિવૈભવં                                                               | એ॰  |

કાવ્ય

પાઠ

|    |                                                    |     |
|----|----------------------------------------------------|-----|
| ૭૧ | ૧ ભીમમહાભવાબ્ધિ૦                                   | શો૦ |
| ૭૧ | ૧ ભીમમવોદધે૦                                       | ऐ०  |
| ૮૮ | ૧ હસ્તાલમ્બિતચૂતલુમ્બિલતિકા યસ્યા જનોઽભ્યાગમત્     | શો૦ |
| ૮૮ | ૩ દદ્યાન્નિત્યમિતામ્નલુમ્બિલતિકાવિભ્રાજહસ્તાઽહિતમ્ | ऐ०  |

અહીં જે વાક્યોની નોંધ આપી છે તે ઉપાધ્યાયજીએ પદ-વાક્યાદિનું આહરણ કેવું કર્યું છે, તે જાણવા માટે. વિશેષણો અને ભાવાર્થનું આહરણ તો આખી સ્તુતિમાં સ્થળે સ્થળે જોવામાં આવે છે. તેનાં ઉદાહરણો આ સ્થળે ન આપતાં જિજ્ઞાસુઓને તે સ્તુતિઓ સાથે સરખાવવા ભલામાંજ છે.

ઉપર કહેવામાં આવ્યું કે, ‘પ્રસ્તુત ચતુર્વિંશતિકા શોભનસ્તુતિના અનુકરણરૂપ છે’ એ ઉપરથી કોઈએ એમ ન માની લેવું કે આ ચતુર્વિંશતિકામાં કશી નવીનતા જ નથી. ઉપાધ્યાયજીની એવી કોઈ કૃતિ જ નથી કે જેમાં નવીનતા તેમ જ ગંભીર્ય ન હોય. તે ગંભીરતાને તેઓશ્રીએ સ્વયં દીકામાં સ્થળે સ્થળે પ્રકટ કરેલ છે. અમે તે પંક્તિઓને સ્થૂકાક્ષરમાં છપાવી છે. આ પંક્તિઓ શાસ્ત્રીય ગંભીર વિચારોથી ભરપૂર છે.

આ ઠેકાણે એક વાત કહેવી જોઈએ કે, જેમ અન્ય પ્રતિભાસંપન્ન વિદ્વાન કવિઓની યમકાલ-કારમય કૃતિઓ કિલ્લણાર્થત્વ, દૂરાનવ્યત્વ આદિ દોષોથી વંચિત નથી રહી શકી, તે જ પ્રમાણે ઉપાધ્યાયજીની પ્રસ્તુત કૃતિ પણ તે દોષોથી વંચિત નથી જ રહી શકી. જોકે કેટલાંક પદો એવાં પણ તારવી શકાય તેમ કે, જેમાં આવા દોષો ન પણ હોય, તથાપિ તેટલા ઉપરથી આખી કૃતિને નિર્દોષ તો ન જ કહી શકાય. નાને મોટે કહેવાયેલી આ વાતને વિદ્વાનો ક્ષમાની દૃષ્ટિથી જુએ એમ ઇચ્છું છું.

પ્રસ્તુત સ્તુતિના સંપાદન સમયે તેની સ્વોપજ દીકાયુક્ત માત્ર એક જ પ્રતિ પૂજ્ય શ્રીમાન સાગરાનન્દસૂરિ મહારાજ પાસેથી મળી છે. તે ૨૪ પાનાંની અને નવીન લખેલી છે. આ પ્રતિનો ઉતારો જેના ઉપરથી કરવામાં આવ્યો છે તે પ્રતિ ચોટી ગયેલ હતી. તેને ઉખાડતાં તેમાં જે સ્થળે અક્ષરો ઊખડી ગયા તે સ્થાન નવી પ્રતિમાં ખાલી છે. લેખકે પ્રમાદથી અનેક સ્થળે પાઠો છોડી દીધા છે, એટલું જ નહિ, પણ તે લિપિનો અક્ષર હોવાથી તેણે પણ અશુદ્ધિઓમાં મોટો ઉમેરો કર્યો છે. આ રીતે પ્રસ્તુત ચતુર્વિંશતિકાની પ્રતિ અલંત અશુદ્ધ હોવા છતાં તેને શુદ્ધ કરવા માટે તેમ જ તૂટી ગયેલા પાઠોને ઉપાધ્યાયજીના શબ્દોમાં જ સાંધવા માટે યથાશક્ય ચત્ન કર્યો છે. પ્રતિમાં જ્યાં જ્યાં અશુદ્ધિઓ હતી તે દરેક સ્થળે સુધારેલા પાઠો ગોળ કોણમાં આપ્યા નથી, પરંતુ લગભગ અંદર જ સુધારી દીધા છે. આ પ્રમાણે કરવામાં કોઈ સ્થળે પ્રમાદથી સ્ખલતા થવા પામી હોય તો તે માટે વિદ્વાનો સમક્ષ ક્ષમાયાચના છે.

ઉપરોક્ત પ્રતિ સિવાય એક અવચૂરિની પ્રતિ પ્રવર્તક શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના છાણીના જ્ઞાનભંડારમાંથી મળી છે. આ અવચૂરિ સ્વોપજ દીકાને આધારે કરેલ ટાંચણરૂપ હોઈ સ્વોપજ દીકાના જ શબ્દોમાં હોવાથી દીકાના સંશોધનમાં કવચિત્ કવચિત્ સહાયક થઈ છે.

પ્રસ્તુત ચતુર્વિંશતિકાની પ્રેસ કોપીને વળાનિવાસી ન્યાય-આકરણતીર્થ પં. શ્રી બેચરભાઈ એ તપાસી તેમાંની અશુદ્ધિઓમાં ઘટાડો કર્યો છે.

ઉપરના સજ્જનોની સહાયથી આ ચતુર્વિંશતિકાને ધ્યાનપૂર્વક સુધારવા છતાં સ્ખલના થઈ હોય અથવા અશુદ્ધિ રહી હોય તો વિદ્વાનો તેનું પરિમાર્જન કરે એમ ઇચ્છી વિરમું છું.

[ ‘ઐન્દ્રસ્તુતિચતુર્વિંશતિકા’ પ્રસ્તાવના, સં ૧૯૮૪ ]